Sdr. Næråå Valgmenighed

November
December
Januar
Februar
2026/2027

Præstens hjørne

I dette brev til jer, tillader jeg mig at bruge lidt mere plads end sædvanligt. Det gør jeg, fordi vi som menighed i dag er udfordret på mange måder. Rundt om i verden foregår så mange forkerte ting, som vi hører om på daglig basis. Ja, vores grad af "oplysthed" er næsten lammende. Vi bliver mere eller mindre tonedøve, når vi for sjette gang indenfor 24 timer, bliver præsenteret for udtalelser eller billeder, der før ville have rystet os.

Vore sanser bombarderes med såkaldte "nyheder", som ofte viser sig at være de rene løgne. Billeder, tilsyneladende indlysende klare, er forfalskninger, og som den tysk/jødiske filosof, Hannah Arendt, så rammende siger det et sted: "Løgnen er ikke til for at få os til at tro på et givent udsagn. Nej, løgnen fornemste opgave er – over tid – at udviske skellet mellem løgn og sandhed, så vi til sidst ikke aner, hvad vi tør tro på, hvad vi tør læne vores hoved op ad. Vores moralske kompas viser alt og intet på samme tid… og er dermed uanvendeligt som rettesnor i livet."

Jamen, for hele hule hytteost, hvor er det efterhånden svært at orientere sig. Hvad gør vi? Hvem tør vi stole på, at de siger noget til os, som er sandt? Og hvor går vi hen for at høre på en sandhed, vi kan agere efter i livet?

Tja, lad os begynde et lidt andet sted. Indimellem kan jeg som præst have en fornemmelse af, at det budskab, jeg og mine kjoleklædte kolleger i sort og hvidt er sat i verden form at prædike over, faktisk ikke har de bedste betingelser. Og så er jeg endda klar over, at jeg, som jeres præst i en valgmenighed, hvor I har valgt at blive medlemmer af egen, fri vilje, har det umådeligt meget "nemmere" end så mange af mine kolleger, der lidt bekymret spørger hinanden, hvor mange gange, de hver især har haft messefald, siden de sås sidst. Messefald kalder man det, når der ikke kommer et øje til gudstjenesten… eller der i al fald er færre tilhørere end ansatte i kirken, hvilket normalt tæller tre: præst, organist og kirkesanger.

Jeg har gudskelov aldrig prøvet det – messefaldet, der på en eller andet måde i min hjerne ligger bekymrende tæt op ad syndefaldet – men jeg bilder mig alligevel ind, at jeg sagtens kan forestille mig, hvor trist det må være. En gudstjeneste er jo ikke bare en gudstjeneste. Allerede om fredagen har graveren været nede ved fyret timer for at lukke rettidigt op for varmen. Kirkesangeren er søndag mødt ind en time til halvanden før gudstjenesten og har tændt de levende lys i stagerne og sat friske blomsterbuketter på altret. Hun (eller

han) har desuden hængt salmenumre op på nummertavlen, før vedkommende veloplagt stod klar i kirkedøren for at byde kirkegængerne indenfor med et "Godmorgen, dejligt at se jer" og "I skal være så hjertelig velkomne".

Organisten og præsten har ofte talt sammen om søndagens tekster og de salmer, der måtte passe til. Organisten har desuden fundet og øvet på et stykke musik, et såkaldt præludium, der skal indlede gudstjenesten og et andet, et postludium, der hører til i den anden ende og er det velklingende signal til, at nu får I altså ikke mere for den 25-øre.
Og endelig har præsten siddet derhjemme i portvinen og glødelampens skær og gjort sig tanker om, hvad teksterne mon har at sige vi mennesker i dag. Om noget overhovedet.
Næste dag har han (det er i dag meget mere sandsynligt, at det er en hun, men det er en han, der skriver dette) siddet ved skærmen igen, og langsomt lukker teksten sig op. Ideerne til en prædiken tager form, og ordene kommer. Ikke nødvendigvis væltende ind over hinanden, men de kommer.
Det gør de så ikke om søndagen.
Menigheden. Dem, der skulle have glæde af alle disse fortræffelige menneskers forberedelser. Ikke en eneste.
Præsten er i reglen den, der siger det højt: "Nå, kære venner, vi må vist konstatere, at vi har endnu et messefald. Kan I komme godt hjem".
Organisten slukker for orglet, der – vanen tro for et instrument, som alene giver lyd fra sig, hvis rigelige mængder luft pumpes ud i rummet – udstøder et stort suk. Så løsner han snørebåndene på de ultratynde lædersko, som organister bruger, når de spiller med fødderne på de store "tangenter" nede ved gulvet.

Kirkesangeren slukker de levende lys, men lader salmenumrene hænge. Og præsten samler sine bøger og manuskripter sammen og lister ud i kulden og det smattede løv. For hans indre blik

Kaffebordet på præstens terrasse var velbesøgt efter gudstjenesten søndag den 16. september.

træder konturerne af en sildemad med en generøst skænket snaps stadig tydeligere frem.
Jeg forestiller mig naturligvis ikke dette scenarie for at udstille eller drille mine kolleger i folkekirken, men jeg kan dårligt undgå at høre, hvad de siger til hinanden, når vi præster ind imellem mødes og taler sammen om vores ofte ret forskellige hverdage.

Indrømmelse… for det faktisk ikke *helt* rigtigt, når jeg siger, at jeg ikke har oplevet messefald. Blot ikke som præst. Da jeg læste teologi i Århus, var jeg kirkesanger i tre mindre kirker syd for Århus, og da hændte det en sjælden gang, at kirken var gabende tom, efter at klokkerne forgæves forsøgte at kalde sognets beboere ud af sengehalmen. Men jeg husker især en efterårssøndag, da der kun sad ét menneske på en af de bageste bænke.

Præsten havde en ret enestående vane med at komme for sent… der var, skal siges, også lidt langt mellem de kirker, han passede, men ikke længere, end at jeg sagtens kunne nå at køre den samme rute og komme frem i tide. Måske var det hans måde at føle sig vigtig på. Hvem ved?
I al fald kom han blæsende ind ad døren med kurs mod alteret.
Da lød der en stemme. Ikke fra himlen, men nede fra en af de bageste bænke: "Undskyld mig, pastor xxx (det er ikke så vigtigt, hvad han hed. Han er for længst død og borte, og fred være med ham), men De skal altså ikke føle Dem forpligtet på at holde gudstjenesten alene for mig."
Man sagde "De" til præster dengang. I al fald nogle præster.

Præsten, der også var provst i området, vendte resolut om på hælen og gik med samme stormskridt ned mod den enlige kirkegænger, der havde formastet sig til at indskrive sin egen replik.
"Kære lille Per (manden var en temmelig trofast kirkegænger og hed godt Per, men det var altså flere år siden, vi havde holdt hans 70-års fødselsdag ved et på alle måder glimrende gilde i forsamlingshuset). Jeg holder ikke gudstjeneste for dig. Jeg holder gudstjeneste for Herren."
Per stod lidt måbende med åben mund, som overvejede han, om han skulle sige et eller andet, men det var naturligvis for sent. Præsten var allerede klar oppe foran sit elskede alter, hvor det var ham meget om at gøre, at sognet småbørn ikke havde adgang. De få kvadratmeter mellem nadverens knæfald og alteret var ikke for hvem som helst, måtte man forstå.

Her regerede vorherre… og provsten.

Så mange ting i hele det optrin bød mig imod. Jeg husker gudstjenesten som – for nu at sige det ligeud – temmelig absurd. Pludselig stod det mig klart, at alle vi andre ikke var andet end nødvendige statister i provstens mere eller mindre private stævnemøde med vorherre, som provsten konsekvent kaldte "Herrrren". Hver gang han påkaldte Herrrren var det med dramatiske, rullende r'er: "Opløft jeres hjerter til Herrrren. Lad os prise Hans navn". Det teatralske i hele forestillingen blev understreget af, at præsten messede, hver gang lejlighed bød sig… og såmænd også, når den ikke gjorde.
Efter 70 minutters gudstjeneste med seks salmer (ikke en eneste skrevet efter 1850), en fyldig prædiken, samt alle de "Kyrier" og "Salutationer" (sungne hilsner og lovprisninger mellem præsten og menigheden/kirkesangeren) man kan opdrive i håndbogen for afholdelse af gudstjeneste i den danske folkekirke, var det overstået.
Præsten tog flugten ud af kirken med samme hast, som han havde indtaget den, og vi andre stod lidt betuttede tilbage.

"Det må I sgu undskylde," lød det fra dagens enlige synder på kirkebænkene, Per. "Jeg havde det bare så dårligt med, at I skulle hele møllen igennem blot for min skyld."

"Det skulle vi jo så heller ikke," sagde jeg, og organisten supplerede det, jeg havde tænkt mig at sige: "Næ, faktisk har det jo ikke en pind at gøre med dig, Per. Eller mig, for den sags skyld. Eller Ole. Det her show er tilsyneladende alene et mellemværende mellem vorherre og vores travle præst.
Den dag gik jeg hjem og skrev min opsigelse til menighedsrådet med kopi til præsten. Jeg skrev desværre ikke den rigtige begrundelse, og det kan jeg sådan set godt fortryde i dag. Men på den anden side: De skulle jo leve videre med hinanden, menighedsråd, menighed og præst, så en hvid løgn om, at jeg ikke længere kunne afse tid til jobbet på grund af travlhed i studiet, forekom mig i situationen at være en okay måde at komme ud af en uholdbar ansættelse på.

Uden at vi havde talt om det, gik organisten også hjem og skrev sin opsigelse, og han havde ikke de samme forbehold. Han brugte ret præcis de ord, jeg ville have fundet frem, hvis jeg havde haft lidt mere mandsmod til at anfægte en ret egenrådig provsts måde at forvalte sin funktion som præst på.
Det talte de en del om den vinter, ved jeg. Dels om det faktum, at vi begge samme dag trak os fra et samarbejde, der ikke var et samarbejde, men dels talte de nok i virkeligheden mere om,

at organisten med sin kritik fik lettet på låget på en krukke, der længe havde trængt til at få et frisk pust blæst igennem sig.

Men hvad har denne fortælling om landsbykirker syd for Århus for mere end 45 år siden at gøre med den måde, vi forsøger at fejre gudstjeneste på i vores fynske valgmenighed i dag? Ja, umiddelbart ikke ret meget. Og gudskelov for det. Men der er nogle tendenser i dag blandt det gudstjenestefejrende danske folk, hvor de "stærke" prædikanter bliver efterspurgt.
Den uro, vi oplever rundt om i verden, hvor "stærke mænd" på den politiske scene har tilranet sig magt i en grad, så det truer ikke bare almindelig anstændighed, men faktisk også demokratiet, der er i alvorlig tilbagegang på verdensplan, ja den "risler ned" gennem samfundets institutioner og rammer også den kristne kirke.

"Vi skal have de stærke fortællinger og dermed også de stærke guder tilbage", er en sætning, der høres mere og mere – også i vores frie, grundtvigske kredse. Tanken er, at vi med evangeliet og måske særligt Luther skal opbygge modstandskraft i en verden, der bliver stadig mere udfordret på grund af ikke mindst overbefolkning og ressourcemangel, lyder det.
Men hvor Luthers edsvorne fjende

Tirsdag den 13. oktober tog vi afsked med Niels Grønbech. Vi mindes de fine ture til hans elskede Ulriksholm.

dengang var jøderne, tales der i vore tiders konservative kredse langt mere om truslen fra fx Islam. Nogle taler ligefrem om "den store udskiftning", altså at fx Europa i løbet af nogle få generationer vil blive overtaget af imamer med et samfundssyn, der sådan rundt regnet er 500 år bagud i forhold til vores moderne samfund.

Udover at tal er taknemmelige, når man vil fremme sin egen sag, er der for mig at se et endnu større problem, som vi med fordel kunne gå i gang med at løse. Sammen.
Vi har længe befundet os i en situation, hvor vi menneskers selvovervurdering har været ret skræmmende. Vi er vitterligt blevet dygtige til mange ting, men i og med at vores videnskabsfolk har fejret nye triumfer, har vi ladet hånt om alle de ting, som selv de mest indsigtsfulde videnskabsmænd og -kvinder ikke har kunnet give et svar på, og som de aldrig kommer til at kunne svare fyldestgørende på.

Og her kommer kirken – og det vil i vores kulturkreds sige kristendommen – ind i billedet. Bibelen er en samling, tekster, der dels ud fra historiske begivenheder og dels fortællinger – eller skulle vi kalde dem ur-myter – som i vid udstrækning er fæller for de fem verdensreligioner.

Fortællinger, der alle handler om det at være menneske i en verden, der er så uendeligt meget større ende det, vi render rundt og bilder os ind, at vi forstår. Ethvert barn ved, at Gud ikke bogstaveligt talt skabte verden på seks dage, hvorefter han hvilede sig den syvende. Men selv vores mest indgående undersøgelser af "Big Bang" og hele den efterfølgende evolutionshistorie, er ikke i nærheden af at svare ikke på spørgsmålet om, hvorfor vi er her?

Hvorfor eksisterer vi… i stedet for ikke at eksistere? Og hvad er det dybest set meningen, at vi skal eller bør foretage os, mens vi så er her.
Hvad skal det hele ende med, så at sige. Ja, i bibelen er svaret, at den gud, vi kun kan tale om i billeder al den stund, at ingen har set ham/hun/det/den/dem, ja den gud taler til os om et rige, et gudsrige, som vil vise sig at være altings opfyldelse.
Men indtil da er vi udleveret til hinanden. Det lærte tømrerens søn fra Nazaret os. Jesus brød afgørende med den forestilling om, at vi skal tåle verdens vilkår og håbe på et mere saligt eller fredfyldt efterliv i de hellige haller i den bolig (andelslejlighed?), som vorherre har gjort klar til os.

Den mening, der måtte ligge i det liv, der kommer efter vores fysiske liv (og

det skal vi kun glæde os til, for der er vi omgivet og favnet af en kærlighed, som vi også er lysår fra at begribe omfanget og dybden af) skal vi overlade trygt til vorherre. Han har lovet at tage hånd om os… og så gør han det!
Men indtil da, er vi henvist til al det gode og alt den kærlighed, vi magter at give videre til alle dem, der kommer indenfor vores "rækkevidde", fysisk og billedligt talt.
Og her står vi alle lige. Her er ingen nærmere gud end dig. Heller ikke en skidtvigtig provst eller biskop. Med kærligheden som prisme skal vi prise og lovsynge den livets gud, der elskede os så højt, at han lod os føde og dermed skænkede os livets gave. Og det er, når vi praktisk udfører denne lovpriselse, at vi mødes i kirken og fejrer livet med en gudstjeneste.

En gudstjeneste, som selvfølgelig ikke er en tjeneste, vi er skyldige at gøre jævnligt overfor gud, så han kan være tilfredse med os. Næh, en gudstjeneste er en taknemmelighedshandling, som udtrykker vores tak for livet.
Og vi præster holder aldeles ikke gudstjeneste for "Herrrren" og ham alene, som den indbildske provst syd for Århus udtalte det til irettesættelse af et halvdumt medlem af den menighed, som vorherre nok ikke så lidt utilsigtet havde sat ham i.

Vi præster er i bedste fald dedikerede medlemmer af den menighed, vi er blevet kaldet til, og dertil et guds redskab, der kan være med til at sætte lovsangen og forkyndelsen af nåden i system, når vi samles om at sige tak for den kærlighed, der strømmer os alle i møde.
Vores egen sikre viden må ikke få os til at vende ryggen til gud, for så er vi for alvor fortabte. Kun ved at blive ved med at fortælle om guds nye, store plan, hvor han skabte helt nye livsbetingelser for os ved at sende sin søn til jorden med et totalt omkalfatrende budskab om, at nu skulle det ikke længere være ørkesløse territorialkrige og grænsedragninger, vi skal bruge vores vågne tid på. Ej heller skulle vi spilde livet med vores evindelige søgen efter, at retfærdigheden – altså den retfærdighed, vi kunne få øje på, og som ofte havde os selv i en af de mere helteagtige roller – kunne gå i opfyldelse.
I stedet skal vi, som Paulus siger det så genialt enkelt i det andet kapitel i sit brev til filipperne: "Kære venner, I har jo både hjerte og medfølelse. Det skal i vise i praksis i menigheden ved at elske hinanden og altid søge at være enige. Så gør i mig virkelig glad og stolt.
I skal ikke være egoistiske og føre jer frem. I skal være ydmyge og fremhæve andre på jeres bekostning. Tænk på, hvad der er godt for andre og ikke for jer selv.

I skal have den samme indstilling som Kristus havde; han så ud som gud. Han var ligesom gud, og det er han ret til. Men han kan afkald på sin ret og valgte at se ud som en slave. Han blev et menneske ligesom os. Han ydmygede sig og rettede sig efter gud, selvom det betød, at han skulle dø. Dø på korset."
Vi medvirker altså ikke til at fremme gudsriget ved at tvinge vores igennem med magt. Vi er i det hele taget ikke hinandens over- eller underordnede.
Vi tjener guds sag på jorden ved i alle forhold at søge at opretholde dialogen imellem os og dem, der også ud fra en nøgtern betragtning ikke vil os noget godt.

Det betyder naturligvis ikke, at vi skal være naive i alle forhold, men at udgangspunktet hver eneste gang, vi træffer på et andet menneske er, at vi – igen med Paulus' forrygende klare tale – "ifører os en tjeners skikkelse".
Vi er sat i verden for at tjene, hjælpe og elske hinanden. Ikke for at føre vores vilje igennem med magt, måske uden anden begrundelse end den, at vi kan. Det er despoterne og tyrannernes perverse natur. Det er deres verden.
Men lægger vi os ind under deres terrorregimer… accepterer vi deres selvproklamerede ret til at "lege gud" med retten til at bestemme over andre menneskers liv og død, gør vi aktivt verden til et dårligere sted. Så er vi med til at skabe umulige betingelse for, at andre mennesker kan opleve nåden gennem tilgivelsen, der har båret guds skaberværk til alle tider.

Undskyld præst, men beskylder du mig for at ville nedbryde verden? Nej, da slet ikke med noget, der kunne minde om fuldt overlæg.
Men det forekommer mig, at fanden selv i disse urolige tider er længere fremme i skoene, end han længe har været det, og alene det at vende evangeliet ryggen – måske fordi du ikke møder noget i kirken, som du kan "bruge til noget", eller måske fordi du møder en præst, der ikke er bleg for at vise dig, at han eller hun er noget tættere på at forstå alt det, du ikke begribe den mindste smule af, kan gøre, at du ikke får hørt alle de forrygende fortællinger, vi gennem evangelierne har om Jesu liv og gerninger.

Og har man pludselig været længe væk, kan det være svært at komme tilbage til kirken. Dørtrinnet kan virke svært at passere, for hvad i alverden skulle jeg dog der? Der er jo så meget, vi lige skal have på plads først. Vi skal jo lige nå at sikre vores egen og ikke mindst vores families, vore børns fremtid.
Men vi ved det jo godt. Fællesskabet kan holde os fast på det, vi inderst inde

godt kan mærke, er det rigtige at gøre. Kirken kan i de kommende år blive et uhyre vigtigt sted, hvis præsterne tør tale kærlighedens sag og ikke gemmer sig, taler udenom eller er tavse som graven, når uretten foregår lige for næsen af dem.
Men det gode fællesskab, der kan være med til at vise os gode veje i livet, findes ikke blot i kirken. Det findes i Polymeren. Det findes i sportsklubberne, hos ældresagen når I mødes for at synge eller høre et godt foredrag, der kan være med til at bygge vores modstandskraft mod verdens fortrædeligheder op.

Alle steder, hvor løgnen venligt, men bestemt bliver afvist ved døren, og hvor anstændigheden, redeligheden og næstekærligheden får luft og plads til at udfolde sig, er vi med til at skabe rum for guds rige.
Og i vores kirke sætter vi evangeliet ord på kærligheden. Det har vi gjort nu i 151 år, og det fortsætter vi med. Vi lærer vore børn, at alt i udgangspunktet er tilladt, men ikke alt efterlever kærlighedens krav om ærlighed og uegennyttighed; alt det, der fremmer den plan, der ligger bag skaberværket: Den kærlighed, der bygger os op som mennesker og får os til at føle, at der er et utal af gode grunde til at stå op og blande sig i verden hver eneste dag.

Nogle affejer snak som den, I lige har læst næsten til ende. Sikke noget hippiesnak. Plidderpladder, fnidderfnadder, pindemadder uden nogen næring. Sludder, siger jeg. Kærligheden er ikke noget feel good fænomen, som vi med psykologers hjælp kan sætte på formel og sende i den bedste sendetid på tv, angiveligt som den slags underholdning, der midlertidigt skal afværge almindelig kedsomhed til døden.

"Gift ved første blik". Vorherre til hest. Sluk tossekassen. Lej Storstuen og indbyd alle du kender – og ikke kender – til årets bal, hvor man ikke kan gemme sig bag en skærm og først vove sig frem, når alle stjerner står rigtigt og begge parter har "swipet" i samme retning. Sæt øllene ned til det halve og bed orkestret om at spille "Moonlight Serenade" med Glen Miller.
Så skal du se løjer!

Kærligheden er dens strengeste af alle herrer, vi kan lyde.
Og husk så lige, at vi er hinandens tjenere. Det er dig, din gud og far i himlen sender, når din nabo tvivler på, om livet er livet værd. Og det er fx mig, gud sender, når en af jer synes, at nu er det hele da vist lidt mere broget end hvad godt er.

Rigtig god jul i alle hjem!

Nyt fra Bestyrelsen

I valgmenigheden er vi godt i gang med arrangementer og aktiviteter. I kan glæde jer til spændende foredrag i første halvår i 2027.
Lørdag d. 5. september var vi en gruppe på udflugt til Christiansfeld. Humøret var højt, selvom regnen silede ned udenfor; men varm kaffe og rundstykker i bussen kan klare meget. Da vi kom til Christiansfeld, klarede vejret op og der kom kun enkelte byger; mens vi var i byen. To kompetente rundvisere viste os rundt i den smukke by og fortalte levende om den og Brødremenighedens historie.
Kl. 13. var der middag i Kongesalen på Brødremenighedens Hotel. Dansk bøf med bløde løg og brun sovs og til dessert citronfromage med flødeskum. Efter middagen var der tid på egen hånd, mange drak kaffe udendørs, købte honningkager eller Herrnhuter stjerner med hjem. På hjemturen kørte bussen igennem Hejlsminde, der var grænse mellem Danmark og Tyskland fra 1864 til 1920. En rigtig fin tur.
Lynnedslaget i egetræet ved Storstuen ødelagde ikke kun vores gamle træ; men ødelagde også styringen af vores nye belysning på parkeringspladsen. Elektriker og eksperter på området er i gang med at udbedre skaden. Vi håber, at vores forsikring vil hjælpe med at dække nogle af udgifterne efter lynnedslaget. Udgifterne stiger bl.a. på blomster, beplantning, gran og pasning af vores kirkegård. Det er en del år siden, vi har reguleret vores takster for erhvervelse af gravsteder. Vi har derfor sammenlignet vores priser med priserne i provstiet. Pr 1. januar 2027 vil priserne blive reguleret og de nye takster vil kunne se på vores hjemmeside herefter.
Vores kirkesanger Jens stoppede sit virke her i Valgmenigheden 1. oktober. Vi havde en festlig afsked med Jens efter gudstjenesten d. 27. september. I stedet for Jens har vi ansat Lydia Kunkel Salling, som selv præsenterer sig her i bladet. Vi er godt i gang med at planlægge arrangementer og aktiviteter. I kan bl.a. glæde jer til spændende foredrag i første halvår i 2027.

Lis

Æblefolket fandt en dejlig svamp og nød det gode vejr på kirkegården

Gå til minikonfirmand i 3. klasse

Har du lyst til at gå til mini-konfirmand hos Ole præst?
Det foregår onsdage i det nye år mellem 15.00 og 16.30.

Vi mødes i præstegården Stationsvej 171 i Sdr. Næra og slutter med en børnegudstjeneste (ta' bare de gamle med) fastelavnssøndag den 07. februar. Bagefter går vi i Storstuen og spiser pizza, slår katten af tønden og får frugt og slik.

Hva' ska' vi så lave?
Jo, jeg vil lære jer både kirken og kirkegården at kende.
I skal høre en masse gode historier fra bibelen, lære nye sange og – hvem ved? – måske laver vores egne bønner.

Hver gang spiser vi lidt mad eller frugt sammen, inden vi går i gang. Det sørger vi for.

Det er ikke noget krav, at du er døbt for at kunne deltage, ligesom dine forældre heller ikke behøver at være medlem af valgmenigheden.

Ring til mig (Ole præst) på 30 64 21 25 og hør mere eller skriv til praesten@valgmenigheden.dk og tilmeld jeres barn til undervisningen, der ligger på disse dage:

Onsdag den 06. januar	kl. 15.00 – 16.30
Onsdag den 13. januar	kl. 15.00 – 16.30
Onsdag den 20. januar	kl. 15.00 – 16.30
Onsdag den 27. januar	kl. 15.00 – 16.30
Søndag den 07. februar	kl. 11.00 – 14.00 (Fastelavn)

Ny kirkesanger

Jeg er vokset op i et musikalsk hjem med klaver og harmonika på Sjællands Vestegn. Jeg begyndte at spille harmonika som niårig og har også beskæftiget mig med amatørteater og dans, sunget i rytmiske kor, bl.a. Gospel, Kerteminde Motet kirkekor; og har været kirkesangervikar i flere kirker på Fyn. Jeg er meget taknemmelig for min nye stilling som kirkesanger i Sdr. Nærå Valgmenighedskirke og jeg er spændt på hvad fremtiden bringer af musikalske oplevelser i kirken og jeg glæder mig meget til at synge sammen med jer. Jeg har boet på Fyn siden 1993, og rykkede fra Kerteminde til Oure for snart fem år siden, her er skøn natur og jeg elsker at gå og cykle ture ned til vandet og skoven. Vi bor i et bindingsværkshus fra år 1800, er ved at renovere inde og ude, så der skal males og monteres nyt køkken- og bryggers. Puh-ha, det er en ordentlig omgang, vi har rodet os ud i med isolering, gulvvarme og nye gulve.

Jeg har tidligere arbejdet indenfor administration i mange år, er desuden uddannet kranio-sakral terapeut, bindevævsmassør, Reikihealer og har haft egen klinik i 20 år. Jeg lukkede ned for nogle år siden på grund af en dårlig ryg, har dog planer om at starte egen virksomhed op igen, hvor jeg primært bruger min stemme, dvs. jeg synger intuitiv Lyssang, som opstår i nuet, dels for en klient, dels for et publikum. Og det glæder jeg mig også rigtig meget til.

Kærlig hilsen
Lydia Kunkel Salling

Tine Skau og Ole Præst holder gudstjeneste for børnehavebørn og beboere på Åhaven i Ferritslev.

Verden på spil

I en række på **tre foredrag** vil vi sammen med tre førende eksperter stille skarpt på de globale spændinger og begivenheder, der præger vores tid, og blive klogere på, hvilken betydning de har for vores eget lille Danmark.
Hvert foredrag koster 100,- for medlemmer, 150,- for ikke-medlemmer.
Billetter bestilles på hjemmesiden under arrangementer. Du kan også satse og møde op på selve aftenen for at se, om der skulle være ledige pladser… til samme pris.

Foredrag 1:
USA efter midtvejsvalget
Foredrag v. Birgitte Borup, international kommentator og journalist på Berlingske, kendt fra bl.a. Kampen om USA, Deadline m.fl.

Dato: onsdag den 20. januar
Sted: Storstuen
Tid: Kl. 19.00
Så snart midtvejsvalget er afgjort, begynder ræset mod præsidentvalget i 2028. Trump kan ikke genopstille, men han kommer alligevel til at spille en hovedrolle.
Midtvejsvalget sender et vigtigt signal om, hvilken vej USA bevæger sig - men der kan stadig gemme sig masser af overraskelser i de dramatiske år, der venter.
I dette foredrag analyserer Birgitte Borup situationen efter midtvejsvalget: hvordan stiller amerikanerne sig frem mod det afgørende præsidentvalg i 2028?

Foredrag 2:
De endeløse krige i Mellemøsten
Foredrag v. Jacob Kaarsbo, uafhængig sikkerhedspolitisk rådgiver, kommentator og tidligere chefanalytiker i Forsvarets Efterretningstjeneste (FE)

Dato: torsdag den 11. februar
Sted: Storstuen
Tid: Kl. 19.00
Igen har der raset krig i Mellemøsten. USA og Israel gik til angreb på Iran, hvilket bl.a. har ført til, at Iran har taget kontrol med det strategisk vigtige Hormuzstræde. Krigen mod Iran lægger sig oven i de vedvarende konflikter i Gaza, Vestbredden, Libanon, Syrien, Irak og Yemen, hvor der er

Jacob Kaarsbo Tænketanken Europa.

daglige træfninger af større eller mindre omfang. Hvad bliver mon det næste? Eksploderer Mellemøstens krudttønde i endnu større omfang? Og hvilke konsekvenser får udviklingen for resten af verden, Europa og Danmark?

Foredrag 3:
Europa under forandring
Foredrag v. Uffe Dreesen, journalist og korrespondent ved TV2

Dato: tirsdag den 16. marts
Sted: Storstuen
Tid: Kl. 19.00
En nærmere beskrivelse af emnet for og indholdet af Uffe Dreesens foredrag følger i næste kirkeblad og kommende nyhedsbrev.

Uffe Dreesen

Esther Hansen tryllebandt os alle med sangforedraget Højskolesange fra mit liv den 19. august.

Afskeden med kirkesanger Jens Henriksson efter gudstjenesten den 27. september var både festlig og velsmagende.

Nyt fra de grønne rammer

I samme stund, som dette kirkeblad lander i jeres postkasse, er næste skridt i etableringen af de nye staudebede ved urnegranstedspladserne forhåbentlig ved at tage form. I skrivende stund er jeg i fuld gang med at udvælge stauderne, som efter planen skal plantes i midt/sidst i oktober. Målet er at skabe en varieret beplantning, der sikrer en lang blomstringsperiode.

Under det voldsomme tordenvejr sidst i juni slog lynet desværre ned i et af egetræerne ved Storstuen, som har medført at en større mængde egestammer er blevet tilgængelige. Dem forsøger jeg at genbruge rundt omkring på vores områder. Indtil videre er det blevet til en »bilbænk« ved legepladsen, og derudover har jeg lagt nogle stammer ud i det "vilde" blomsterbed ved parkeringspladsen til glæde for områdets insekter.

Jeg håber, at mange af jer nåede at nyde det smukke syn af det "vilde" blomsterbed ved P-pladsen, som virkelig viste sig fra sin smukkeste side i denne sommer.

Vi har stadig nogle stammer tilbage, som jeg håber at finde anvendelse til, mens selve stammen fra det ramte træ får lov til at blive stående til glæde for spætten. Præsten fik sig en gevaldig forskrækkelse og tabte efter eget udsagn det meste af håret, men lynnedslaget har heldigvis ikke skræmt alle områdets beboere væk. Jeg har i hvert fald for nylig set det sorte egern løbe flittigt op og ned ad nabotræet.

Nogle har måske bemærket, at der siden juni ikke har været den vanlige rislen ved vores snabel-å. Det skyldes, at der er en lækage i renden mellem karet og bassinet, hvilket har medføre vandspild. Derfor skal renden efterses og repareres, så vi fra det kommende forår igen kan nyde den hyggelige lyd af rislende vand.

Bedste hilsner
Per graver

Allehelgen gudstjeneste

Dato: 1. november
Tid: kl. 19.00
Sted: Kirken

Allehelgens aftens gudstjeneste står i et særligt skær, eftersom det er den aften, vi mindes de familiemedlemmer og venner fra menigheden, som vi mistede i løbet af det forgangne år. Også derfor er det både glædeligt og bevægende, at vi kan byde på gensyn med tangentspilleren Peter Kohlmetz Møller, der på det særlige keyboardinstrument Ondeon skaber klange af en anden verden.
Og samme med ham skal vi også gense og -høre klarinettisten Rasmus Maegaard Krøyer, der bla er kendt fra bandet Afenginn.

De to vil, i et unikt musikalsk samarbejde med vores dygtige organist, Michael, på såvel orglet og flyglet, skabe musik med plads til både ro og eftertanke ved mindegudstjenesten denne særlige aften.

Vi skal som altid synge gode salmer, og Ole præst sætter evangeliets trøsterige ord på vores respektive tab, hvorefter han læser navnene op på dem, vi har mistet det seneste år. Efter gudstjenesten er der mulighed for at tage et lys med op og stille det ved jeres kæres grave.

Formiddagshøjskole:

Nielsens sange og musik

Dato: torsdag den 5. november
Sted: Storstuen
Tid: kl. 10.00- 12.00

Vores organist Michael Lucius Salling vil denne formiddag fortælle om sit forhold til Carl Nielsens musik og vi vil synge flere af Nielsens sange fra højskolesangen. Der bliver fortællinger fra Carl Nielsens liv og om det særlige, at vores store nationalkomponist både mestrede de store symfoniske værker og de folkekære sangbare melodier.
Der er naturligvis kaffe og brød i pausen. Alle er velkomne.

Mortensaften

Dato: tirsdag 10. november
Tid: 18.00
Sted: Storstuen
Tilmelding: På hjemmesiden

Vores Mortens aftens arrangement med fællesspisning ligger igen i år på selve aftenen, tirsdag den 10. november.
Det koster 150 kroner pr. voksen at deltage i løjerne, mens børn under 14 år spiser med uden betaling. Konfirmanderne vil også i være behjælpelige i forbindelse med serveringen af maden.
Der bliver tilmelding på valgmenighedens hjemmeside, hvor I betaler jeres

billet via PlacetoBook. Tilmeldingen er allerede åben, og den lukker, når samtligt 110 pladser er solgt. På festligt gensyn til and, brunede kartofler, rødkål, halve æbler med gele, bægerklang og fællessang.

Juletræerne skal pyntes!

Sted: Storstuen
Dato: torsdag 10. december
Tid: kl. 17-19

Kære børn, forældre, bedsteforældre og din nabo. Kom glad denne aften og hjælp os med at pynte juletræerne med julehjerter til juledagene.
Vi vil skabe rammerne med sød julemusik og I skal bare komme og hygge med saks, klister og papir. Der vil være hjælpe at hente hos vores julevenner, så fortvivl ikke, der er plads til alle.
Vi sørger også for lidt til ganen til sidst, så I ikke behøver tænke på aftensmaden denne dag.
Kom glad og hjælp med at gøre vores jul i kirken ekstra festlig.

Englesang og æbleskiver

Dato: søndag 13. december
Sted: Kirken og Storstuen
Tid: kl. 14.00

Det dygtige kor "Pro Cantu" fra Ringe kommer på besøg hos os den 3. søndag i Advent og deltager i vores adventsgudstjeneste denne dag. Efter gudstjenesten giver koret, som traditionen byder, også en minikoncert i storstuen, mens vi andre kan læne os tilbage i stolene og smager på gløgg og æbleskiver. Vi kommer til at høre både kendt og mindre kendt julemusik, og så vil koret gerne præsentere uddrag fra den tjekkiske julemesse »Hej, Mester« af Jakub Jan Ryba. Pro Cantu Koret øver hver onsdag på gymnasiet i Ringe og er et blandet klassisk kor, der blev startet tilbage i 1975. Koret har netop indledt et - i sagens natur nyt - samarbejde med en ny dygtig korleder ved navn Michael Lucius Salling. Navnet vil være flere af jer særdeles bekendt. Og til de af jer, der ikke har hørt Michael sætte gang i vores gudstjenestefejringer, er der kun et råd: Skynd jer at komme i kirke. Gerne denne dag, hvor glöggen måske kan være med til at give stemningen yderligere et nøk opad.

Jul i den gamle præstegård

Sted: Præstegården
Dato: 24. december
Tid: kl. 18.00

Jul er hjerternes fest, siger vi, når vi, uden egentlig at tænke nærmere over det, bekræfter det hellige, almindelige glansbillede, der knytter sig til den forestående højtid.
Men hvad nu, hvis der kun er et hjerte i stuen denne aften?

Med andre ord: Skal du sidde alene juleaften, vil vi – jeg og mine hjælpere – gerne byde dig på en julemiddag i præstegården. Kom om og spis med. Menuen er traditionel med and, flæskesteg og fuldt tilbehør, og til dessert risalamande med kirsebærsovs og – naturligvis – mandelgave.
Vi skal synge, spise, og tale sammen, og vi skal såmænd også have et rigtigt juleeventyr.

Du/I må meget gerne medbringe et par smågaver til en værdi af højest 30 kroner. Gaverne skal bruges, når vi skal spille pakkespil ved bordet.
Tilmelding til Ole præst på 30642125, eller send en mail til mig på praesten@valgmenigheden.dk senest torsdag den 17. december.

Når det er vinter, bli'r det Sommer

Sted: Kirken
Dato: Juledagene og nytårsaftensdag
Tid: Lidt forskelligt, se nedenunder

I lighed med de seneste år kommer René Sommer hjem til Sdr. Næra fra Holland, hvor han bor og arbejder for at fejre jul med familien. Og som altid benytter vi lejligheden til at få ham med i kirken, for intet passer bedre til vore elskede julesalmer end den sprøde klang af en trompet formfuldendt støbt i messing. Rene er med til begge gudstjenester juleaften, og det er kl. familiegudstjenesten kl. 11.00 og gudstjenesten14.30. Han er også med juledag kl. 11.00, og endelig vil han glæde os med sit elegante spil ved gudstjenesten nytårsaftensdag kl. 11.00, og det er både i kirken og bagefter i Storstuen sammen med Michael. Så vel mødt under sky på kirkesti til varme orgelklange og himmelsk hornmusik.

Wilfred blev båret af gudfar Søren, mens mor Kathrine og far Rasmus så lykkeligt til ved dåben 20. september.

Fødselsdag med nye salmer

Dato: søndag 10. januar
Sted: Kirken og Storstuen
Tid: kl. 14.00

Kirkens fødselsdag søndag den 10. januar forener nyt og gammelt på skønneste vis. Vi begynder i kirken med gudstjeneste kl. 14.00. Undervejs i gudstjenesten skal vi synge nogle af de nye salmer, der er kommet med i salmebogstillægget "151 salmer", der udkom for nogle måneder siden.
Herefter går vi i Storstuen, hvor Ole og Michael vil præsentere det nye tillæg, men I skal selvfølgelig ikke snydes for kaffen og et stykke kage til.
Alle er velkomne.

Formiddagshøjskole:

Glaskunst på kirkegården

Dato: torsdag den 14. januar
Sted: Storstuen
Tid: kl. 10.00- 12.00

Tre af medlemmerne af kirkegårdsudvalget: Per, Susanne og Lis har i oktober været på besøg hos glaskunstner Agnethe Maagaard i Bøvlingbjerg. Vi har bedt hende gå i gang med at lave en prototype til glasplader til den nye urneplads med stauder. Glaspladerne skal tage udgangspunkt i sange fra Højskolesangbogen.
Agnethe fortæller om sig selv: "Min slægt er opvokset i Vestjylland, hvor mine forældre, bedsteforældre og oldeforældre har været foregangsmænd indenfor andelsbevægelse med oprettelse af lokal friskole, forsamlingshus, foderstofforening, andelsmejeri brugsforening og daghøjskole.
Jeg fortæller historier med glasset, lægger det som penselstrøg på min palet. Min glaskunst har givet mig fantastiske oplevelser, bl.a. da Dronning Margrethe besøgte mig i mit galleri i 2009, og mine kirkeudsmykninger i Dybe kirke og Fjellerup kirke. Jeg har deltaget på mange store internationale udstillinger og udstiller pt. i udvalgte designbutikker og gallerier i New York, Chicago og Dubai.
Denne januar formiddag kommer Agnethe og fortæller om sit arbejde som glaskunstner, og fortæller om de tanker, hun har gjort sig omkring pladerne til vores kirkegård.

Fastelavn er mit navn

Dato: Søndag 7. februar
Sted: Kirken og Storstuen
Tid: kl. 14.00

Årets fastelavnsgudstjeneste er søndag den 7. februar, og som sædvanlig begynder vi med familiegudstjeneste i kirke kl. 14.00. Bagefter går vi over i Storstuen, hvor vi skal spise sammen og slå katten af tønden. Der er mange forskellige tønder til de forskellige grupper af børn.

Og så er der selvfølgelig tønden for de voksne: de håndfaste øretævers holdeplads. Ikke for at hæve forventningerne eller øge presset på jer forældre og bedsteforældre, men jeres unger/børnebørn lytter jo ikke så meget til jeres pralerier om, hvor gode I var i jeres egen barndom.

De ser langt mere på, hvor hårdt og ubønhørligt I faktisk kan gå til den her i en forholdsvis fremskreden alder.

I parentes bemærket er tønden i år ekstra forstærket med koldbehandlet, armensk stål og georgiske carbonvanger, der også anvendes af NASA til missioner i det ydre rum.

Og emnet for Oles prædiken i kirken: "Løgnen som opdragelsesmiddel - når frygten sidder med i bilen".

Vel mødt til alle store, temmelig voksne og deres langt yngre afkom og deres endnu mindre venner.

Lille Sigurd Birk Rønnow havde mor Ida og far Andreas og hele familien med ved dåben den 27. september.

Claus og Kayas Rasmus fik sin smukke hustru Birgitte, da de to blev viet lørdag den 5. september.

Kirkelige handlinger

Dåb:

Emma Saxdorff Brinkmann, født den 2. marts 2026, døbt den 28. juni 2026, dater af Mathilde Louise Saxdorff Brinkmann og Steffen Munk Bentsen, Hjallese.

Andrea Lindgaard Dullum, født den 10. marts 2025, døbt 8. august 2026, datter af Cecilie Frydenlund Dullum og Rasmus Lindgaard Boll Pedersen, Sdr. Nærå.

Nora Møldrup Lauritzen, født den 25. februar 2026, døbt den8. august 2026, datter af Sanne Gjørtz Lauritzen og Andreas Møldrup Hansen, Ferritslev.

Nola Benedikte Faurschou, født den 11. juli 2026, døbt den 13. september 2026, datter af Sara Sofie Faurschou og Alexander Lund Faurschou, Odense SV.

Wilfred Walz Lerche, født den 17. november 2025, døbt den 20. september 2026, søn af Kathrine Walz Pedersen og Rasmus Lerche, Årslev.

Sigurd Birk Rønnow, født den 8. maj 2026, døbt den 27. september 2026, søn af Ida Christine Birk Rønnow og Andreas Birk Rønnow, Sdr. Nærå.

Vielser/kirkelige velsignelser:

Birgitte Lommer og Rasmus Kaas Johansen, Peter Willemoes Vej 15, Odense SØ, blev viet lørdag den 5. september kl. 16.00.

Begravelser/bisættelser

Lars Christian Wozniak Jørgensen, bisat 10. juli 2026.

Keld Kærsaard Hansen, bisat 29. august 2026.

Niels Grønbech Jørgensen, begravet 13. oktober 2026

Æret være deres minde !

Oktober er modenhedens tid for os alle.

Kontakter

Bestilling af Storstuen:
Pia Tornbjerg Pedersen
Tlf. 40 88 45 04
service@valgmenigheden.dk

Formand:
Lis Møldrup
Tlf. 51 56 33 24
formanden@valgmenigheden.dk

Graver:
Per Bak Rasmussen
Mobil 30 52 83 31
graver@valgmenigheden.dk

Organist:
Michael Lucius Salling
Tlf. 24 46 68 11
organist@valgmenigheden.dk

Forretningsfører:
Gunnar Vexlund
Tlf. 29 85 82 05
ff@valgmenigheden.dk

Præst:
Ole Kobbelgaard
Tlf. 30 64 21 25
praesten@valgmenigheden.dk

Servicemedarbejder:
Pia Pedersen
Tlf. 40 88 45 04
service@valgmenigheden.dk

Følg med på vores hjemmeside: valgmenigheden.dk
og find os på: www.facebook.com/valgmenigheden

Gudstjenester november 2026 - marts 2027

November	Tid	Præst	Bemærkninger i øvrigt
01.	19.00	OK	Allehelgens gudstjeneste med musik og oplæsning
08.	11.00	OK	23. søndag efter trinitatis
15.	11.00	JHL	24. søndag efter trinitatis
22.	11.00	OK	Sidste søndag i kirkeåret
29.	11.00	OK	1. søndag i advent med pop-up koret

December	Tid	Præst	Bemærkninger i øvrigt
06.	11.00	OK	De 9 læsninger med konfirmanderne
13.	14.00	OK	3. søndag i advent. Deltagelse af Pro Cantu Koret. Glögg og æbleskiver i Storstuen
20.	11.00	OK	4. søndag i advent
24.	11.00	OK	Juleaftensgudstjenste for familien med Rene Sommer
24.	14.30	OK	Juleaftensgudstjenste med Rene Sommer
25.	11.00	OK	Juledag med Ree Sommer
26.	19.00	OK	2. juledag Aftengudstjeneste
27.	---	---	Julesøndag Ingen gudstjeneste
31.	11.00	OK	Nytårsaftensdags gudstjeneste. Bobler og kransekage i Storstuen

Januar	Tid	Præst	Bemærkninger i øvrigt
03.	11.00	OK	Hellig 3 kongers dag
10.	14.00	OK	Kirkens fødselsdag med festgudstjeneste. Kaffe og kage i Storstuen bagefter
17.	11.00	OK	Sidste søndag efter Hellig 3 Konger
24.	19.00	LJN	Søndag septuagesima
31.	11.00	OK	Søndag seksagesima

Februar	Tid	Præst	Bemærkninger i øvrigt
07.	11.00	OK	Fastelavns søndag. Spisning og tøndeslagning i Storstuen
08.	17.00	OK	Fyraftensgudstjeneste
14.	11.00	OK	1. søndag i fasten
21.	---	---	Vinterferie Ingen gudstjeneste
28.	11.00	OK	3. søndag i fasten

Marts	Tid	Præst	Bemærkninger i øvrigt
07.	19.00	LJN	Midfaste sndag
14.	11.00	OK	Maria Bebudelse søndag
21.	11.00	OK	Palmesøndag
25.	17.00	OK	Skærtorsdag. Fællesspisning bagefter i Storstuen
26.	11.00	OK	Langfredag. Liturgisk gudstjeneste med musikalske gæster
28.	11.00	OK	Påskesøndag

April	Tid	Præst	Bemærkninger i øvrigt
04.	10.00	OK	KONFIRMATION OBS: tidspunkt

Prædikanter: **OK:** Ole Kobbelgaard
LJN: Lise Juhl Nielsen
JHL: Jesper Hougaard Larsen

Tryk: Mark & Storm Grafisk A/S